

nu foreslaas, naar der derved kunde opnaas en Overenskomst. Der er i Virkeligheden kun et Punkt, nemlig med Hensyn til Ordningen af Kaldelsesmaaden, hvor dette Motiv ikke har været eller kunnet være tilstrækkeligt for Flertallet, idet den Ordning, som nu foreslaas, jo netop er en, vi ikke tidligere have kunnet tiltræde, men en Ordning, som i forrige Samling blev forkastet her i Tinget, efter at den var foreslaaet af Flertallet i det da nedsatte Fællesudvalg og vedtagen af Folketinget. Her stød man altsaa over for det Spørgsmaal, om man skulde indtage en anden Stilling, end den Tinget tidligere havde indtaget; og Flertallet i Udvalget har ment, at der var Grund til at indtage en saadan forandret Stilling paa dette Punkt, dog ikke fordi vi have forandret vor Opfattelse af dette Punkts Realitet. Flertallet i Udvalget fandt i Fjor, at det var en daarlig Ordning, som nu foreslaas, og i den Henseende er vor Mening ikke forandret. Vi synes fremdeles meget lidet om den. Men Spørgsmaalet foreligger heller ikke saaledes for os, om vi skulde betragte den Ordning, som nu foreslaas, som fortræffelig og i og for sig egnet til at være en god Ordning af Kaldesspørgsmaalet. Det Spørgsmaal foreligger ikke. Spørgsmaalet foreligger saaledes: Finder Landstingets Flertal, at den foreslaaede Ordning er saa mislig, at vi af den Grund skulde lægge Regeringen Hindringer i Vejen for at føre denne Sag til en antagelig Afslutning, uagtet vi kunne indrømme, at Forslaget i øvrigt egner sig til at nyde Fremme? Naar Spørgsmaalet stilles saaledes, er det os klart, at vi maa besvare dette Spørgsmaal med nej. Regeringen har selv ikke betragtet denne Ordning som den heldigste og gunstigste. Den har udtalt i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at den har haft Betænkelighed ved det foreslaaede, men den opfordrer til Resignation, for at et af de mange Stridspunkter, der have været Tingene imellem, derved kunde ryddes af Vejen, og for at der derved kunde blive Udsigt til, at en gunstig Ordning af Skoleforholdene paa dette Omraade kunde naas. Det er i denne Aand, Regeringen har forelagt Landstinget Spørgsmaalet, og vi have ment at burde anbefale Tinget at tiltræde denne

Regeringens Opfattelse, fordi vi altsaa ikke ville lægge Hindringer i Vejen for Sagens Fremme paa dette Punkt. Det er ganske vist, mene vi, en stor Imødekommenhed, vi saaledes opfordre Tinget til at vise, og vi gøre det kun i Sagens Interesse og i det Haab, at der fra det andet Tings Side vil blive vist en lignende Imødekommenhed med Hensyn til de Stridsspørgsmaal, som nu maatte staa tilbage. Skulde denne Eventualitet ikke blive realiseret, skulde vi atter komme til at se Forslaget med væsentlige Ændringer paa Punkter, som Landstinget tidligere har været imod, staa vi jo endnu over for Muligheden af, at Sagen ikke bringes til Afslutning nu, fjerde Gang den foreligger for os. Det er jo nemlig en Selvfølge, at lige over for en saadan lidet ønskelig Eventualitet, staaar ethvert enkelt Medlem og Tingets Flertal frit. Men bortset derfra, anbefaler jeg paa Flertallets Vegne og tillige paa hele Udvalgets Vegne Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, og ledsager det med de bedste Ønsker om, at det maa føre til en gunstig Afslutning af denne Sag.

S. Jensen: Naar hele Udvalget er blevet enigt om at indstille det foreliggende Forslag til uforandret Vedtagelse, maa denne Indstilling for Mindretallets Vedkommende ikke opfattes saaledes, at vi have skiftet Mening siden første Behandling, og at vi nu mene, at Forslaget er saa godt, som det kunde og burde være. Vi mene endnu, at Lovforslaget indeholder flere uheldige Bestemmelser, som helst maatte fjernes eller i alt Fald ændres, og vi mene tillige, at det er en Mangel ved Lovforslaget, at der ikke derpaa findes et Tilskud til de private Skoler, idet vi nemlig ikke kunne indrømme Rigtigheden af den Betragtning, som undertiden er bleven gjort gældende, at Friskolerne staa i et saa fremmed Forhold til vor Folkeskole, at de falde uden for Lovens Rammer. Naar vi desuagtet gaa sammen med Flertallet om en fælles Indstilling om Lovforslagets uforandrede Vedtagelse, sker det derfor ogsaa kun med et bestemt Forbehold for vort Vedkommende, gaaende ud paa, at dersom Lovforslaget, som jo skal sendes ned til